

Elif Bakdım

- şiirler -

Yayın Tarihi:

02.10.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Beyazın Kayboluğu

Beyazı içimin okyanuslarına bıraktım.
Batışını izledim derinlere çaresizce.
Açılmamacasına kapandı kapılarım.
Derin bir kuyudayım, ulaşamıyor haykırışlarım.
Yalnız ben duymaktayım yankısını imkansızımın.
Sonsuz bir yolda mütemadiyen yürümekteyim.
Beyaz, sadece beyazdı beklentim.
Bırakamıyorum ardımdaki biteni.
Yüzümde maskelenmiş bir gülümseme.
Ve perde, işte sahnedeyim.
Başkaları yaşarken hayalimi.
Zamanı tükettim, hayatı tükettim, her şeyi tükettim.
Mecburiyetin gardiyanı olan bir iskeletim.
Şimdi fener tutuyorum bilinmez bir yola.
Avuntu bir işe koyuldum sıfır noktasında.
Beyazı içimin okyanuslarına bıraktım.
O derinlere battı, ben battım.

Elif Bakdım

Biriken

Bir şarkı vardı söylediğim.
Belki hicâz,belki nihâvend makamından...
İnce,tatlı bir melodi;
Çıkmışcasına Beethoven'ının parmaklarından.
Ya da İtrî'den bir besteydi.
Duymadınız.

Bir resim çizmiştim,
Doğanın tüm renklerini barındıran.
İnsanı derin düşüncelere sevk ediyordu.
Sanki "Yıldızlı Geceler" gibi masallar diyarından...
Görenlerin ortak paydası huzur olurdu.
Bakmadınız.

Bir hikâye anlattım.
Yer yer destansı,yer yer epik.
Ama hayatın ta en içinden.
Shakespeare'denmişcesine süslü,birkaç perdelik.
Bilinçli bir sestü dünyanın dünyanın tüm bilginlerinden.
Anlamadınız.

Bir albüm vardı elimde;
Geçmiş,güzel günleri göstermek için.
Canlı hatıralarla dolu fotoğraflar,
Tek kanıtı eskinin samimiyetinin.
Belki de sadece beni yanılttılar.
Yaktınız.

Bol bol zamanım vardı,
Ufak tefek anlarla dolsun diye.
Nasıl geçtiği de anlaşılmasın,gitsin.
Kapılırdık saatlerin büyüüne.
Doyamazdık güzelliğine her vaktin...
Harcadınız.

Benim dünyam camdandı,
Bütün netliğiyle görmek için herşeyi.
İçini de olduğu gibi dışına yansıttı.
Her karanlıkta kapatırdı perdelerini.
Sapasağlamdı ama sonuçta camdandı.
Kırdınız.

Ben bir şey yapmadım daha.
Hep siz yaptınız.

Elif Bakdım

Gidene

Kimleri bıraktın ardında?
Kimlere ne kaldı senden?
Annenin yüreğinde acı,
Babanın dilinde feryat,
Kardeşlerinde hasret,
Dedende kor.
Babannen yetim,
Diğerleri öksüz...
Ve ben.
Benden aldıkların?
Bana bıraktıkların...
Çocukluğum, anılarım.
Belki de yaşanmayanlar...
Ama hepsi duruyor,
Zaman işlese de...
Silinmez asla hatırımdan.
Şimdilik tahayyülümde kal.
Olduğu gibi,
Olduğun gibi aynı .
Duruyorsun bende.
Yaşatırım bir süre.
Sonrası mı?
Kimbilir belki,
Tekrar görüştüğümüzde...

Elif Bakdım

Gurbet

Önceleri sadece gurbetteydik
Ama birlikteydik
Kendimizden başka kimsemiz yoktu
Biz bize yetiyorduk, idare ediyorduk
O dayanılmaz hasreti yaşasak da
Kimse demezdi birbirine
Ama herkes içten içe özlerdi
Ya da bana öyle gelirdi
Haykırmazdım ama yansıtırdım
Çünkü benim için memleket her şeydi.
Çocukluktu, anılardı; yazdan yaza da yaşansa
Ya da topraktı belki, aidiyattı
Bunu sezerdim, adım atar atmaz duyardım o hissi
Sanki dünya buradaymış da ben yokmuşum gibi
Havasını almak yeterdi insana
İçine mutluluklar aşıları farketmeden
Ama alıştık sonuçta yılların tecrübesi
Başka bir yaşantımız vardı
Farklı yerlerde hayatlar bıraktık hep
Farklı hisler, anılar, düzenler
Tatiller bize yeterdi
Bilirdik çünkü orda yaşayamayacağımızı da
Şu anki duruma her ne kadar aşına olsan da
Farklı bu sefer ki bambaşka
Yollar uzadı, şartlar azaldı
Görmek git gide imkansızlaştı
O zaman ki boşluk tarifsiz işte
Kimsesiz olmak bir nevi
Evsiz, yurtsuz, bedevi
Ve umut olur hep içinde,
Bir gün birleşiriz diye beklersin
Ama bilirsin ki imkansız artık
İstemesek de birbirimizden uzaklaştık
Çıkmayacak yollarımız aynı yere
Arada bir görürüm diye sıkışacak yaşantına
Hayat denilen acımasız koşuşturmaca
Yıllardır yaşadığın hayatı da alacak
Geçici gözüyle baktığın bu düzenken
Geçen zaman arkanda kalacak
Kendi evinde misafir olursun artık
Yerin olmaz hiçbir yerde
Kendi içine daha da kapanık
Gurbetin de gurbetindeyim artık

Elif Bakdım

Kazablanka

Kazablanka,Fas'ta bir şehir.
1942'den kalma bir film.
Siyah-beyaz sahneler içinde;
Siyah-beyaz duygular...
Rick's Cafe Americain'de bir adam.
Gizemli tavırlar,gizemli konuşmalar...
Rick tarafsız,kendi halinde;
Etliye sütlüye karışmaz tipik bir Amerikan.
Ve dünyada o kadar bar dururken
Rick'inkine gelen Ilsa.
Sonra geçmişten sahneler,hatıralar...
Güzel geçen günler,Rick'le Ilsa arasında.
Bir terkediliş,nedeni bilinmeyen;
Efkarlı sigara dumanlarının sebebi.
Ilsa'yı gören Rick'in ayakta durma çabası,
Ve ondan sonra yaşananlar,diyaloglar...
Rick'in Ilsa'yı unutamadığı belli.
Her şeyi hatırlıyor;Paris'teki o günü de,
Almanlar gri giymişti,Ilsa'ysa mavi.
Ilsa kendini ifade etmeye çalışıyor.
Nedenleri vardı onun çünkü kendine göre.
Sam'den o şarkıyı çalmasını istiyor:
"As Time Goes By"
Zamanla Victor gözüküyor.
Almanlara karşı bir direnişin lideri.
Rick,Ilsa,Victor arasında bir çekişme...
Victor'un Amerika'ya gitmesi gerek,
Ilsa'nın da ona destek olması.
Tek eksik yaralı Rick'in yardımı.
Sisler içinde bir gece,bir sahne.
Rick sonunda anladı gerçek amacını.
Ve buruk geçen birkaç saniye,
Rick'le Ilsa'nın hüznü bakışları.
İşte uçak yol aldı meçhule...
Gerçekten bir başyapıt.
Ve o güzel melodi:"As Time Goes By"
Ama daha derinde bu filmin anlamı.
Ne Ingrid Bergman'ın buğulu bakışlarında
Ne de Rick'in yeni kazandığı dostlukta.
Alman marşına karşı Fransız marşı.
La Marseillaise duyguyla okunduğunda
Ortaya çıkan özgürlük mesajı.
Peki onlar ne arıyordu Kazablanka'da?
Rick'in,Victor'un,Ilsa'nın,Renault'un
Verdikleri mücadele niçin Fas'ta?
Demek ki onlar kendilerini tanıyordu
Ama Faslılar bihaberdi bundan.
Yine de onu çal Sam,onu çal:
"As Time Goes By"
Zaman geçip gitsin,olsun olanlar.
Onlar marşlarını coşkuyla haykırırken,
Biz duruyoruz olduğumuz yerde.

15 yılı değil,95 yılı karşılarken,
Granit bünyeli nesil hala yerinde.
Faslılar gibi olanı biteni anlamıyor.
Kapalı ilerlemeye,bilime,gelişime.
O kadar önemli şey dururken,
Neme lazım diye bir hedef çizmiş kendine.
Artık kimse tarihiyle bile övünmüyor ki
Kendi yazsın yenisini,asra bıraksın izini.
şerefini unutmuş,sade adını bile anamaz.
O yüzden kanat da takıp uçamaz.
Öt gibi biterken yerden,utanır geğmişinden.
Öylesine uzak muhtaç olduğu kudretten.
Yine de onu çal Sam,onu çal:
"As Time Goes By"
Nasıl olsa başka bir ses çıkmaz oldu ağızlardan.
Kime ne ki hilalin çehresini çatmasından.

Elif Bakdım

Keş Dağı'nın Uykusu

Bugün Keş Dağı'nda bir yıldızın söndüğü gün.
Karların beyazlığı boğarken karanlığa,
Kör etti ışığı son kez ışıldayan yıldızın.
Öyle bir kör etti ki hiçbir göz görmez oldu onu bir daha.
Hiçbir göz görmedi, "o" karların altında.
Bir çığ gibi düşerken kimi yüreklere,
Kimilerinin de sağır etti kulaklarını.
Hiçbir kulak duymadı, "o" karların altında.
Öyle bir soğuk vurdu ki
Öylesine doldurdu tüm kalpleri.
Hiçbir kalp hissetmedi, "o" karların altında.
Uyuklama geldi soğuktan zihinlere.
Hiçbir zihin idrak edemedi, "o" karların altında.
En sonunda karlarla beraber uykuya dalarken,
Sonsuza kadar uyudu insanlık.
Hain kar; kör etti, sağır etti, kalpsiz etti...
Beyaz ve soğuk her şeyi yuttu, yok etti.
Keş Dağı'nda bir yıldız sönerken,
Keş Dağı'ndan bütün eller çekildi.
Kimse ulaşamadı oraya, karların altına.
Zaten hiç kimse de ulaşamazdı.
Çünkü sönen mum alevi değil, bir yıldızdı.
Yalnız o yıldız sönmeden evvel
Işığından yansıtmıştı bazı kalplere:
"Söndüğü gün yüreğine çığ düşenlere."
Zira kar da bundan üşütmüştü,
O sıcak ışığın ılıkılığı gidince.
Ne farkederek sonuçta Keş Dağı'nda bir yıldız söndü.
Sönerken karların altında,
Beyaz ve soğuk her şeyi aldı, götürdü.
Karlı dağ çığlıkların sessizliği bürüdü...
Soğuk, beyaz, sessizlik ve kar;
Keş Dağı'yla beraber derin bir uykuya gömüldü.
Bugün Keş Dağı'nda bir yıldız söndü.
Sonsuzluktan aldığı ışığı sonsuzluğa aktarırken,
Bugün bir yıldız sadece Keş Dağı'nda söndü.

Elif Bakdım

Kurt

Ulu soylu kurt, ulu akallara!
Düşmesin gölgesi,ay yıldızlı bayrağın.
Maveraünnehir'den, Sakarya'dan;Kevser Irmağı'na.
Unutma, son umudusun sen Turan'ın.

Elif Bakdım

Lâhzada Kırılış

İpince bir çizgideyim.
Teslimiyetle mücadele arasında.
Son denen sonu bilememekteyim.
Akan her dakika damlasında.

Düdüğü ya akrep çalacak ya yelkovan,
Kaşla göz arasında.
Sıktıkça sıkıyor zaman,
Kalın kemendi boynumda.

Yaklaştığını duyuyorum...
Kapıyı çalacak: tık, tık, tık.
Gelen o mutlak, biliyorum.
Kıskıvrak yakalandık.

Hangi saniyenin dakikaya sancısında,
Netice ölü doğacak?
Bitmez gecenin saçında,
Tan ne zaman ağaracak?

Bakma bana öyle giyotin!
Yukarıdan dik dik.
Varlığın mı, korkun mu keskin?
Cismın de bir nefeslik.

Kim kazanır, kim kaybeder;
Vâkıaların taht kavgasında?
Bu devran, böyle sürer gider...
Birinın hükümranlığı, diğerrinin mezar taşında.

Bu mahpusa kendimizi biz kilitledik,
Verdiğimiz her değer yargısıyla.
Gereksiz anlamlar yükledik,
Yoklukla dolu yokluğa.

İstasyon şefi düdüğü çaldı.
Geliyor sisten şimendifer.
Vedâya vakit de kalmadı.
Galiba bu sefer, son sefer...

Elif Bakdım

Mavera

Şark bülbülü hangi g le  tmekte?
Günü boyayan al nerede?
Gönül h ra batmazken,
Kış ardından kış bitmekte.

Bu sır  z lesi değil.

Gözler uzağı görmezken,
Akıl yakını bilmezken,
Deve mi diy r mı derken,
Ne geçtir vakit, ne erken.

Yollar aşılası değil.

Demiri, buz eritmiş.
Gerçek t yden hafifmiş.
Otuz kuş, tek kuşu yerken.
Dağlar, kafı yitirmiş.

 zler bulası değil.

Hava yuttum, su kustum.
D nde yarını unuttum.
Toprakta ateş yoğururken.
Yalana doğru uydurdum.

 ığlıkta susası değil.

Avcı, kendini avladı.
Dil, h na bulandı.
Gece güne çökerken,
Ok, yoktan fırladı.

Boşlukta durası değil.

Oradan buraya koştum.
Kendime çıkan yokuştum.
Mutlak sona varmazken,
Elest tozundan oluştum.

Sözden d nesi değil.

  zen; aşamadı, kaldı.
Bulan; susamadı, yandı.
Duran;  l me d nmezken,
Kuru dal, göğe uzandı.

Elif eğilesi değil.

Elif Bakdım

O Kişi

Dostluk:Yalnız benim bildiğim bir bestedir.
Vefa:Anlamını bilmediğin tilcedir.
Kıymet:Tek kişi tarafından verilmektedir.
Lakayıtlık:En meşhur özelliğindir.
Maske:Yüzünü gölgelemektedir.
Sahte:Yaptığın her şeydedir.
His:Sahip misin bilemediğimdir.
Amnezi:Başındaki büyük illettir.
Deva:Sildiklerinin pençesindedir.
Mektup:Yazılmayacak kelimelerdedir.
Söz:Asla söylenmemektedir.
Suskunluk:Doğal bir neticedir.
Kerkinlik:Zarar verdiği küptedir.
İpler:Koptuğu yerden incelmektedir.
Şans:Kaç kez verilse de yenilmektedir.
Bıçak:Kullanma mahareti sendedir.
Hayal:Attığın taşla parelenmektedir.
Fikir:Kalple bu kez aynı yöndedir.
Gerçek:Geç de olsa farkedilmektedir.
Yerin:Herkesle aynı kefededir.
Anılar:Kara kaplı defterdedir.
Yanlış:Tüm doğruları götürmektedir.
Neden:Sonucu da yok etmektedir.
Mesafe:Hem gözde hem gönüldedir.
Perdeler:Tamamen inmektedir.
Hayat:Bir kişi eksilmektedir.
On yıl:Bir daha kimseye verilmemelidir.
O kişi:Adı artık mazidedir.

Elif Bakdım

Ölüden Diriye Çığırta

Şahin, Şahin nerdesin?
Bilmem, hangi göktesin?
Gittin, daha dönmezsin.
Yurdun düşmüş, bilmezsin.

Neler neler oldu.
Cümle, daim uyudu.
Boşluk, olguyu yuttu.
Anlatsam, inanmazsın.

Ellik giderken kârlı,
Çalmış bütün ruhları.
İçi oyuk kuklayı,
Er yerine koymazsın.

Kırmızı, kanın kırmızı
Harda kaldı manası?
Unuttuk andımızı.
Versek selam, almazsın

Ne umduk, ne bulduk
Yalanları avuttuk.
Hakikatı susturduk.
Söylesem de duymazsın

Töre gitmiş,il gitmiş.
Bu nece zehirmiş?
Çiçek özün yitirmiş.
Beklesek, gelmezsin...

Şahin, adın her yerde.
Ne özdedir, ne dilde
Elif kız kederde.
Çoktan öldük, gömmezsin.

Elif Bakdım

Ötüken Çocuğu

Saçları bir aslan yelesi gibi
Sarısı parlıyor gün ışığı altında.
Yeşil gözlerine hasret duyulmuş hep,
Göç edilmek istenen yeşil diyarlarmışçasına.
Teni ayın on beşi.
Yüzü o kadar sevimli ki
Al yanaklı bu miniğin.
Vaktiyle güçlü bir hükümdarın adaşı.
Adı gibi o da yeni atılmış bir tay hayata.
Ve zamanla beraber güçlenecek toynakları,
Koşacak dört nala tarihin bozkırlarında.
Bunu asil duruşundan öngörebiliyorum.
Çünkü tam bir Ötüken çocuğu.
Hangi boydan olduğunu soruyorum.
Bayat diyor Bozoklardan Günhan oğlu.
Gururla söylüyor bunu o tatlı sesi.
Bu küçücük yaşta epeyce bilinçli.
Ey bala,kılıcın aklın olsun.
Yıkansın en görkemli yıldırımlarla.
Öyle bir kullan onu öyle ustaca
Ki adın ölümsüz olsun,
Meydan okusun çağlara.
Ve bahtın açık olsun.
İzin olur atalarının arkasında.
Silinmesin umudun gözlerinden.
Kim olduğunu unutma asla.
Unutma ve hatırlat tüm cihana.
Örnek olsun yiğitliğin,mertliğin.
Yağmurların yağsın oluk oluk
Nice kurak topraklar yeşersin.
El üstünden hiç düşmeyesin.
Sen Çağatay,görklü sarı çocuk!
Adını biz koyduk,yaşını Allah versin.

Elif Bakdım

Pegasus

Bir ormanda buluyorum kendimi,
Kocaman,ihtişamlı bir orman.
Orda sislerin içinde tek boynuzlu bir at.
Biliyorum adını o Pegasus olmalı.
Gidiyorum yanına,okşuyorum yelelerini.
At öyle güzel,öyle uysal ki.
Binıyorum üstüne,binmemle koşması bir oluyor.
Çıkıyoruz ormandan,yemyeşil düzlüklerdeyiz.
Alabildiğine yeşil her yer sanki bir düştü.
Bembeyaz yeleleri uçuşuyor,
Rüzgara karşı savruluyoruz birlikte.
Ve dörtlüye,süratle,özgürce.
Bakıyorum ki bir su birikintisinden geçiyoruz.
Ayakları suya her değişinde nağmeler çıkarıyor.
Birden o su birikintisi ummanlar oluveriyor.
Denizin ufukla birleştiği yere koşuyoruz.
Gökyüzüyle yer bir nerdeyse!
Her yer yansıma; gökyüzü deniz,deniz gökyüzü.
Ardından kanatlarını açıyor atım.
Uçmaya başlıyoruz yükseklerle.
Ellerimi uzatıp dokunuyorum pamuktan bulutlara.
Fakat tutamıyorum,düşüveriyorum birden boşluğa.
Ne olduğunu anlamıyorum güneş gözlerimi kamaştırırken.
Uzakta gökkuşağı vardı,tam altından geçeceğiz derken.
Mütemadiyen düşmekteyim,sahi atım nerde?
O an aklımdan neler geçmiyor ki.
Gözlerim atı ararken buluveriyorum yerinde.
İnsan beyaz bir ata bakarken bile neler kuruyor değil mi?

Elif Bakdım

Rindlik

Bir rindin gözünden görür gönlümüz.
Akşamı gözümüzde ne çok büyötmüşüz.
Devridaimi sonrası günün,
Sabahın eski neşesine bürünürüz.

Elif Bakdım

Türk Askeri

Metehan'la beraber Çin hudutlarında,
Elde ettin ilk zaferlerini.
Toprağın için bir karış dahi olsa,
Yerle bir ettin Çin'i;geçtin, geçilmez denen seddi.
Attila olarak nam saldın Avrupa'da.
Tir tir titrettin bütün kavimleri.
Bu yüzden Tanrı'nın kırbağı dediler sana.
Kavimler Göç'ü olarak boy gösterdin tarih sayfalarında.

Kürşad'tın, özgürlüğün savaşçısı.
Ergenekon'lardan çıktın, sırtladın Göktürk'ü.
Bilge Kağan diye gösterdi seni Orhun Yazıtları.
Karahanlı'yla kazandın yüce İslâm ülküsünü.
Selçuk Bey'le vatan ettin;Merv'i, Nişabur'u, İsfahan'ı.
Haçlılar denen zihniyete gösterdin Türk'ü.
Yıktın, seni silmek isteyen melun amaçlarını.

Beyazlar içinde şahlandı atıyla Alparslan.
Kahramanca çarpışarak girdin Anadolu'ya.
Söğüt'ten Bizans'a seninle dayandı Osman.
Şehit oldun Kosova'da Murat'la.
Kükredin bütün heybetiyle Yıldırım'ın.
Fatih kadar büyüktü şanın, çağlar açtın.
Yavuz'la kazandın, İslâm sancağını kutsal topraklarda.
Cihan imparatorluğu kurdun Süleyman'la.
Bağdat kapılarında anahtarıydın 4. Murat'ın.

Çanakkale'de haykırdın kahramanlığını.
Mustafa Kemal'le beraber kafa tuttun cihana.
Olmaz denileni yaparak kurtardın vatanı.
Gösterdin yeni devletinle bir kez daha.
Türk'ün asla esir olamayacağını;
Milleti,bağımsızlığı için yaşadığını.

Yıllarca mücadele verdin PKK adlı şeytanla.
İçteki ve dıştaki alçaklarla savaştın.
Can verdin aziz vatan için defalarca.
Şimdi yine bu uğurda, Suriye topraklarındasın.
Geçit vermiyorsun hain amaçlara.

Evet sen O'sun, Mehmetçik'sin.
Kahraman Türk askeri, Oğuz'un şanlı neferi!
Turan'ın yeryüzündeki soylu temsilcisi.
Vatanın her karışını şüheda kanınla yıkadın.
Dilinde tekbirlerle, ruhunu Allah'a adadın.
Vatan için, al bayrak için asla göz kırpmadın.
Namussuz akınları bozguna uğrattın.

Bizler hep seniz, hepimiz Mehmet'iz!
Asla zincirlenemeyen aslan, çakallara uluyan kurt!
Gözü yaşlı ananın dilindeki dua, kalbindeki umut.
Bir yıkılsak da bin kez diriliriz!

Kerkük, Kudüs, Bağdat, Ahıska, Srebreniska'da ağıt;
Doğu Türkistan'da, Türkmen Dağı'nda, Lefkoşa'da anıt!
Moħaç'lara atlılarla yine gideriz.
Yine yükselir Varna'dan tekbir sesimiz.
Girit, Rodos, Hazar, Kaşgar, Tebriz;
Kızılelma'ya varmak için şehadet şerbeti içeriz.
İslâm sancağını Dünya'nın dört bucağına dikeriz.
Adaletin uygulayıcısı, mazlumun sesiyiz.
Bunun için dalgalanır bu hilâl göklerde.
Tarihimizin hakkını uçmağa giderek veririz.
Bütün ülke seferber oluruz Mehmet'le.
Özgürlük ve vatan her daim önceliğimiz;
Biz yenilmez, kahraman Türk askeriyiz!

Elif Bakdım

Uyanış

Kurdun düşüşü ağır oldu.
Bedelini ödetecekti sürüden kalanlar...

Elif Bakdım

Yıldırımın Ben

Adını aldığın göğün hakkını verdin.
Ben,adımın anlamına özenirdim.
Yıldırım hızıyla gürledin cihanda.
Ben parlamak istedim yıldırımla.
İstanbul'un kalbinde hisarı yükselttin.
Bense kalbimi Boğaz'a vakfettim.
Şanlı Niğbolu'nun ulu gazisi!
Ben de elde ettim kendi zaferlerimi.
Birdenbire noldu da talihimiz değişti?
Yıldırım 'ın önüne Timur dikildi.
Benim rüzgarımı hangi emir kesti?
Yıldırım,çaresizliği miydi asrının?
Yoksa ben çaresizliği mi yaşadım?
Yıldırım'ın akıbeti örtülü gizlerle.
Benimkisi hangi meçhulde?
İzini bırakıp giderken tarihe,
Benim ismim yazar mı bir sahifede?
Yıldırım sen söyle,kara bahtını asırlar sonra
Ben defeder miyim yüce davamla?

Elif Bakdım